

Sygn. akt II Cz 696/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Maria Leszczyńska

Sędziowie - SO Bogumił Goraj

SO Wojciech Borodziuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa :M. W.

przeciwko: **I. M.**

o: **zapłatę**

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 26 czerwca 2013 r., sygn. akt I Nc 134/13

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego:**

Sygn. akt II Cz 696/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Szubinie postanowieniem z dnia 26 czerwca 2013 roku, sygn. akt I Nc 134/13 w sprawie z powództwa M. W. przeciwko I. M. o zapłatę:

- nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w niniejszej sprawie przez Sąd Rejonowy w Szubinie w dniu 04 kwietnia 2013 roku w postępowaniu nakazowym.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w dniu 04 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Szubinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, który uprawomocnił się z dniem 29 kwietnia 2013 roku.

Zgodnie z art. 782 §1 k.p.c. klauzulę wykonalności nadaje sąd jednoosobowo na wniosek wierzyciela. Tytułowi wydanemu w postępowaniu, które zostało lub mogło być wszczęte z urzędu, sąd nadaje klauzulę wykonalności z urzędu.

Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że w postępowaniu klauzulowym kontroli sądu podlega to, czy egzekucja jest dopuszczalna ze względu na osobę dłużnika, a także czy zasądzone świadczenie nadaje się do wykonania według przepisów kodeksu postępowania cywilnego trybu egzekucyjnego.

Uwzględniając powyższe Sąd Rejonowy stwierdził, że tytuł egzekucyjny nie stanowi przeszkody do prowadzenia egzekucji, dlatego orzekł jak w sentencji.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżyła zażaleniem pozwana, wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu pozwana podnosiła szereg okoliczności dotyczących braku podstaw do wydania przeciwko niej nakazu zapłaty na podstawie weksla, w szczególności braku podstaw do jej odpowiedzialności z tytułu wskazanego w pozwie weksla.

Powódka w odpowiedzi na zażalenie wносиła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie jest zasadne. Sąd I instancji prawidłowo ocenił i uznał, że spełnione zostały przesłanki nadania klauzuli prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu nakazowym w dniu 04 kwietnia 2013 roku.

Przystępując do rozpoznania zażalenia Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności zwraca uwagę na utrwalone w orzecznictwie sądowym stanowisko, że postępowanie klauzulowe charakteryzuje ograniczony zakres kognicji sądu. Dłużnik w zażaleniu na postanowienie nadające klauzulę wykonalności może podnosić tylko zarzuty przeciwko formalnym warunkom nadania klauzuli wykonalności, a sam tytuł wykonawczy może zwalczać tylko w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego - art. 840 i nast. k.p.c.

Z powyższego wynika, że postępowanie takie ma charakter ograniczony do zbadania pewnych wymogów formalnych i nie jest częścią postępowania rozpoznawczego, dlatego w tym postępowaniu nie są badane zarzuty materialne, a jedynie formalne.

Z treści zażalenia wynika, że pozwana podnosi zarzuty dotyczące braku podstaw do wydania przeciwko niej nakazu zapłaty na podstawie weksla własnego i wskazuje na związane w tym okoliczności, w szczególności dokonanie spłaty kwoty pożyczki, a do zażalenia dołączyła dowody wpłat z okresu sprzed wydania nakazu zapłaty.

Odnosząc się do tego zarzutu Sąd Okręgowy stwierdza, że tak sformułowany zarzut nie może być badany w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności, gdyż pozwana podnosi zarzuty dotyczące braku podstaw do uwzględnienia powództwa, czyli mają one charakter materialny i powinny być podnoszone w postępowaniu rozpoznawczym.

Tymczasem z akt sprawy wynika, że odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu został pozwanej doręczony w dniu 15.4.2013 roku, a na dowodzie doręczenia widnieje podpis pozwanej (k. 20). Od nakazu zapłaty pozwana w terminie dwóch tygodni mogła wnieść zarzuty i podjąć merytoryczną obronę (k. 491 i art. 493 k.p.c.), z czego nie skorzystała, dlatego nakaz zapłaty się uprawomocnił.

Prawomocny nakaz zapłaty stanowi tytuł egzekucyjny w rozumieniu art. 777 §1 pkt 1 k.p.c., gdyż jest to orzeczenie sądowe zasądzające zapłatę i nadaje się do wykonania w drodze egzekucji.

W konsekwencji Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że istnieją podstawy do nadania temu nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności zgodnie z art. 781 §1 k.p.c. w zw. z art. 777 §1 pkt 1 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. oddalił zażalenie, jako niezasadne.

O kosztach procesu w drugiej instancji Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108§1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c., przyjmując że powódka wygrała sprawę w II instancji w całości, a koszty jakie poniosła, to wynagrodzenie zastępującą

ją radcy prawnego w wysokości stawki minimalnej radcy prawnego w kwocie 60 zł (§12 ust. 2 pkt 1 w zw. z §10 pkt 13 w zw. z §2 ust. 2 powołanego Rozporządzenia), dlatego zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.